

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Schwach, Conrad Nicolai FRA: Ørsted, Hans Christian (1851-02-01)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Schwach, Conrad Nicolai FRA: Ørsted, Hans Christian (1851-02-01)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 632. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000187.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ørsted, Hans Christian , *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til C. N. Schwach.

(Efter Koncept).

Kjøbenhavn den 1ste Februar 1851.

Deres Brev af 27de Novbr. f. A., som jeg nu saa seent besvarer, at jeg meget man bede om Undskyldning, har gjort mig en stor Fornøjelse. De vedbliver venligt at mindes mig; jeg har fra min Side ofte tænkt paa Dem, uagtet min lange Taushed kunde lade formode det Modsatte. Deres interessante Anskuelse af Tonearterne er fornemmelig Skyld i min lange Taushed ; og dog ender Sagen sig med, at Opsættelsen ikke har bragt Noget, som kunde undskylde den Jeg fandt Intet at indvende imod Deres Tanker om Tonearterne *); men jeg følte mig for lidet bevandret i Musiken, for at give enten et værdifuldt Bifald eller lærerige Bemærkninger. For at runde Bod derpaa bad jeg et Par Sagkyndige om deres Mening, blandt hvilke en udmærket theoretisk og praktisk Musiker; men heller ikke herved kom jeg videre: den Ene kunde slet ingen Mening s. 633yttre, den Anden, som jeg holdt for at være Sagen fuldkommen voxen, sagde, ligesom jeg, men med langt mere Sagkundskab, at han ikke fandt Noget at sige imod Deres Yttringer; men at han ikke tiltroede sig at give dem et saadant Bifald, som om han fandt, at de udtrykte Tonearternes fulde Charakter.

Deres andre Smaadigte, som findes paa de mig tilstillede Blade, have ogsaa fornøiet mig meget. De sire Linier „Æblerne" fremsætte paa en kort og smuk Maade en skjøn Tanke. „Det er Høst" udtrykker ligeledes harmonisk og smukt Følelser, jeg deler med Dem.

Jeg er for Tiden i Begreb med at udgive, hvad jeg deels forhen har ladet trykke, deels har færdigt utrykt over det Skjønnes Naturlære. Det bliver ikke et heelt Værk, men Bidrag til denne Lære. Ei blot min Alder bestemmer mig til, ei at udsætte Sagen længere, men ogsaa den Omstændighed, at jeg nu ved mine senest bekjendtgjorte Arbeider allerede i andre Retninger har givet Bidrag til denne Lære.

I næste Sommer ønsker jeg at tilendebringe et i forrige Sommer begyndt Skrift, som maaskee skal faae Titel: „Veien fra Naturen til Gud", og skal indeholde en forenet Naturreligion og Naturmoral. saaledes at jeg lader Ordet Natur, ligesom i tidligere Skrifter, betegne Indbegrebet af den hele legemlige og aandelige Natur.

Det skal glæde mig, om De snart engang vil besøge Kjøbenhavn. Endskjøndt jeg neppe efter den lange Tid vil gjenkjende Dem ved Synet, vil jeg dog efter Gjenkjendelsesordet strax komme Dem imøde med alle en venskabelig Høiagtelses Følelser.

Deres hengivne
H. C. Ørsted.